

MERITIUS®

ADVOCATEN - AVOCATS

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

Cassatie over indiciaire taxatie . 1**Geen recht op foutieve toepassing van belastingwet ! 1****"Beroepsmatig" is "inherent aan beroepswerkzaamheid" 2****Opnieuw: wanneer worden vastgoedverrichtingen een beroepsactiviteit op zich ? 2****De saga omtrent "de geldlening" duurt verder 3****... doch leidt niet tot eengezindheid ! 3****Geen verplichting om boeken tot bij controleur te brengen 3****Bestuurders van VZW naar de strafrechter 4****Cassatie over indiciaire taxatie**

Luc STOLLE

Krachtens art. 341 WIB/92 mag de raming van de belastbare grondslag, zowel voor rechtspersonen als voor natuurlijke personen, worden gedaan volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van goeiedheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten.

De door de belastingplichtige gedane uitgaven, bestedingen, investeringen en toenamen van zijn vermogen tijdens een belastbaar tijdvak, die worden aangemerkt als tekenen en indiciën, worden geacht voort te komen uit netto belastbare inkomsten. Het betreft een wettelijk vermoeden dat impliceert dat de administratie, bij de bepaling van de belastbare grondslag, noch de afkomst noch de aard van de bezittingen op grond waarvan een indiciaire taxatie is verantwoord, dient aan te tonen. Bijgevolg moet de

administratie de bezittingen niet onderbrengen in een van de in art. 6 WIB/92 bedoelde inkomstencategorieën. Daarom worden de zgn. "verborgen inkomsten" geacht van onbepaalde oorsprong te zijn en worden zij belastbaar volgens het gewone stelsel van aanslag, aldus tegen het progressief tarief.

Het enige wapen tegen een aanslag volgens tekenen en indiciën is het tegenbewijs: de belastingplichtige moet aan de hand van positieve en controleerbare gegevens aantonen dat die hogere graad van goeiedheid voortkomt uit andere inkomsten dan die welke belastbaar waren in de inkomstenbelastingen of uit inkomsten die tijdens een vroegere periode dan de belastbare periode zijn verkregen.

Cass., 21 november 2014

Geen recht op foutieve toepassing van belastingwet !

Peter VERMEIREN

Een gewezen bankagent ontvangt een eindmandaatsvergoeding. Hij wil die belast zien als een stopzettingmeerwaarde, nl. tegen het tarief van 16,5 %. De fiscus wil daarentegen tegen het gemiddelde tarief belastingen: hij meent dat de vergoeding is verkregen na de stopzetting, ter compensatie of naar aanleiding van enige handeling die een vermindering van de werkzaamheid tot gevolg heeft. De bankagent is verbijsterd en verwijst naar vele "voorgangers" wiens eindmandaatsvergoeding wel tegen 16,5 % werd belast. Hij roept daarom de schending van het gelijkheidsbeginsel in.

De West-Vlaamse fiscale rechter volgt het standpunt van de fiscus. De rechtbank wijst er vooreerst op dat de toepassing van het gelijkheidsbeginsel in fiscale zaken impliceert dat de belastingplichtigen die zich in eenzelfde toe-

stand bevinden op eenzelfde wijze moeten worden belast. Een onderscheid in de belastingheffing is toegelaten voor zover het onderscheidend criterium kennelijk redelijkerwijs te verantwoorden is, rekening houdend met de aard en het doel van de belasting. Evenwel levert de agent *in casu* geen enkel bewijs van het feit dat zijn "voorgangers" zich al dan niet in gelijke omstandigheden bevonden en misschien daarom op een andere manier belast werden. Maar bovenal herinnert de rechtbank eraan dat belastingplichtigen geen rechten kunnen putten uit foutieve kwalificaties van inkomsten door individuele ambtenaren. De fiscale wet dient immers correct te worden toegepast

Rb. West-Vlaanderen (afd. Brugge) 26 mei

2014

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Artikel 53 WIB/92:**Als beroepskosten worden niet aangemerkt:**

1° uitgaven van persoonlijke aard, zoals de huurprijs en de huurlasten van onroerende goederen of gedeelten daarvan die tot woning dienen, de onderhoudskosten van het gezin, de kosten van onderwijs of opvoeding en alle andere uitgaven die voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid niet noodzakelijk zijn;
 (...)

"Beroepsmatig" is "inherent aan beroepswerkzaamheid"

Philippe VANDEN POEL

Een bedrijfsjurist heeft een LLM-studie gevolgd in de VS en wenst de kosten daarvan in aftrek te brengen als beroepskosten. De fiscus is het daarmee niet eens: om als beroepskosten te kunnen worden beschouwd, moeten uitgaven inherent zijn aan het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid, d.w.z. dat ze noodzakelijkerwijze betrekking moeten hebben op de beroepswerkzaamheid (art. 49, eerste alinea en 53, 1° WIB/92).

Finaal wordt de kwestie voorgelegd aan het Hof van Beroep te Gent, die niet echt elementen vindt waaruit kan worden afgeleid dat de opleiding inherent is aan de beroepsactiviteit van bedrijfsjurist. Het enkele feit dat de LLM-opleiding nuttig is, impliceert niet dat zij noodzakelijkerwijze betrekking heeft op de beroepswerkzaamheid. In de voorgelegde stukken las het Hof overigens ook dat de werkgever helemaal niet gelukkig was met de bijkomende studie

van haar bedrijfsjurist. Dit wijst er op, aldus het Hof, dat de promotiekansen van de betrokkene niet verhoogd werden door de opleiding.

Ook uit de deontologische code voor bedrijfsjuristen, volgens welke de bedrijfsjurist zich ervan bewust moet zijn dat een voortdurende vorming onontbeerlijk is, is niet meteen af te leiden dat een LLM-opleiding in de USA noodzakelijk is voor de beroepsuitoefening.

De bedrijfsjurist voerde ook aan dat zijn LLM-opleiding ook nut had voor zijn beroep als bedrijfsjurist bij andere werkgevers of als advocaat. Dit argument wordt hem fataal. Volgens het Hof is een dergelijke opleiding te kwalificeren als een opleiding met het oog op het eventueel uitoefenen van een toekomstig beroep. De kosten die hierop betrekking hebben, zijn daarom kosten van onderwijs, die uitgesloten worden als beroepskosten door artikel 53, 1° WIB/92.

Gent 25 maart 2014

Opnieuw: wanneer worden vastgoedverrichtingen een beroepsactiviteit op zich ?

Luc STOLLE

Het was reeds aan de orde in onze nieuwsbrieven van februari en augustus 2014: opeenvolgende vastgoedverrichtingen blijven voor de administratie een aanwijzing van een beroepswerkzaamheid. Maar hoe kun je de stelling van de administratie weerleggen ?

Het Hof van Beroep te Bergen omschreef nogmaals de grenzen tussen een activiteit betreffende het normaal beheer van een privévermogen en een beroepsactiviteit!

Het uitgangspunt is en blijft dat de handelingen die een goede huisvader gewoonlijk stelt om zijn privévermogen te doen aangroeien of te behouden, die niet met speculatieve bedoeling geschieden en die niet door herhaling de aard van een winstgevend bezigheid verkrijgen, in het kader van het normale beheer van een privévermogen vallen.

Wil de fiscus toch een beroepswerkzaamheid bewijzen, dan moet zij aantonen, gebruik makend van de bewijsmiddelen van het gemeen recht die zijn toegelaten door art. 340 WIB/92, dat het een geheel van voldoende talrijke, herhaalde en met elkaar verbonden verrichtingen

betreft die een gewoontelijke en voortdurende activiteit met een professioneel karakter uitmaken.

De aanvaarde criteria zijn onder meer:

- (1) de herhaling en het duurzame karakter van de verrichtingen,
- (2) het belang en de wijze van financiering van de aangewende middelen,
- (3) de interactiviteit met de andere activiteiten van de belastingplichtige en de synergieën die zij creëert,
- (4) de oorsprong van het vermogen dat inkomsten oplevert,
- (5) het relatieve belang van de activiteit in de globale context van de andere activiteiten van de belastingplichtige.

Vergeet niet dat een herkwalificatie van de inkomsten bovendien de aanleiding kan zijn tot een aanzienlijke belastingverhoging. Daartoe moet de administratie wel aantonen dat er sprake is van bedrieglijk opzet, zijnde de bedoeling om een derde, *in casu* de Schatkist, te benadelen.

Bergen 27 juni 2014

Art. 18, al 1, 4°, laatste lid WIB/92:
Als voorschot wordt beschouwd, elke al dan niet door effecten vertegenwoordigde geldlening verstrekt door een natuurlijk persoon aan een vennootschap waarvan hij aandelen bezit of door een persoon aan een vennootschap waarin hij een opdracht of functies als vermeld in artikel 32, eerste lid, 1°, uitoefent, alsmede in voorkomend geval, elke geldlening verstrekt aan die vennootschap, door hun echtgenoot of hun kinderen wanneer die personen of hun echtgenoot het wettelijk genot van de inkomsten van die kinderen hebben, met uitzondering van: (...)

De saga omtrent “de geldlening” duurt verder ...

Luc STOLLE

Een vennoot deed een inbreng in natura (aandelen) in zijn vennootschap. De inbreng werd deels vergoed door de toekenning van aandelen, doch het saldo van de vergoeding werd als een schuldvordering geboekt in rekening-courant waarop interesten (6 %) werden toegekend.

De administratie meent dat de interesten aanzien moeten worden als dividenden in de mate dat deze interesten of de schuldvordering (het zgn. “voorschot”) bepaalde grenzen overschrijden (art. 18, al. 1, 4° WIB/92). De toepassing van deze herkwalficatieregeling is evenwel pas toegelaten wanneer de schuldvordering als een “geldlening” kan worden aangemerkt (art. 18, al. 2 WIB/92). Precies deze discussie wordt gevoerd voor het Hof van Beroep te Antwerpen.

Het Hof stelt het volgende vast: (1) zowel in de akte van inbreng als in het verslag van de bedrijfsrevisor is er sprake van een schuldvordering op de vennootschap en een schuld in het passief van de vennootschap; (2) er werd geen termijn bepaald binnen dewelke de vennoot-

schap het saldo moet betalen; (3) integendeel er is overeengekomen dat er geen opnamen zullen gebeuren tot terugbetaling van de schuld indien daardoor het financieel evenwicht van de vennootschap in gevaar zou komen of kunnen komen; (4) er werd geen beroep gedaan op externe financiering van het saldo.

Uit dit alles leidt het Hof af dat de vennoot niet louter een uitstel van betaling heeft willen verlenen, maar dat hij het saldo langdurig ter beschikking heeft willen stellen van zijn vennootschap tegen betaling van een interest. Daarom is er, aldus het Hof, sprake van een geldlening: de werkelijke bedoeling van partijen bestond er in om de verkoopprijs onmiddellijk ter beschikking te stellen van de vennootschap bij wijze van lening tegen interest. Volgens het Hof kwam er aldus een schuldvernieuwing tot stand, waarbij de verbintenis tot het vergoeden van de ingebrachte aandelen werd omgezet in een geldlening.

Antwerpen 14 oktober 2014

... doch leidt niet tot eengezindheid !

Luc STOLLE

In een zeer gelijkend geval waarover het Hof van Beroep te Bergen zich uitsprak, had een vennootschap vanwege haar zaakvoerder o.m. immateriële activa ontvangen bij wijze van quasi-inbreng. De verkoopprijs werd ook hier ingeschreven in rekening-courant.

In tegenstelling tot het Antwerpse Hof, wijst het Hof te Bergen erop dat schuldvernieuwing niet wordt vermoed: de wil om ze tot stand te brengen moet duidelijk uit de handeling blijken (art. 1273 BW). Vervolgens stelt het Hof vast dat de administratie de volgende elementen aanhaalt als bewijs van de schuldvernieuwing: (1) de in-

schrijving in rekening-courant; (2) de afwezigheid van een duidelijke betaaltermijn; (3) de boeking van de verkoopprijs op een passiefrekening van meer dan één jaar in de balans van de vennootschap; en (4) de boeking van interesten m.b.t. deze rekening. In tegenstelling tot het Hof van beroep te Antwerpen is het Bergense Hof er niet van overtuigd dat het over een geldlening gaat: al deze elementen zijn niet onverenigbaar met het bestaan van een verkoopovereenkomst met volledig uitstel van betaling van de prijs. Bij gebrek aan 'geldlening' is er dan ook geen sprake van herkwalficatie van interesten in dividenden.

Bergen 15 oktober 2014

Geen verplichting om boeken tot bij controleur te brengen

Didier BAECKE

Overeenkomstig art. 315 WIB/92 is eenieder die onderhevig is aan de PB, de Ven.B, de RPB of de BNI verplicht de administratie, op haar verzoek, zonder verplaatsing, met het oog op het nazien ervan, alle boeken en bescheiden voor te leggen die noodzakelijk zijn om het bedrag van zijn belastbare inkomsten te bepalen. Deze

boeken en bescheiden moeten ter beschikking van de administratie worden bewaard in het kantoor, agentschap, bijhuis of elk ander beroeps- of privélokaal van de belastingplichtige en dat tot het verstrijken van het zevende jaar of boekjaar volgend op het belastbaar tijdperk. Het onderzoek dient “ter plaatse” te gebeuren.

Art. 449 WIB/92:
Hij die met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar en met geldboete van 250 EUR tot 500.000 EUR of met een van die straffen alleen.

Overeenkomstig art. 316 WIB/92 moeten dezelfde belastingplichtigen aan de administratie niet alleen mondelinge inlichtingen verstrekken, maar ook alle schriftelijk inlichtingen die van hen worden gevorderd met het oog op het onderzoek van de fiscale toestand. De belastingplichtige moet in principe antwoorden binnen een maand na de datum van verzending van de aanvraag. In het kader van een vraag om inlichtingen had de administratie de belastingplichtige verzocht om haar boeken of bescheiden te bezorgen, m.a.w. deze over te maken aan de administratie. De controleur had de belastingplichtige boven-

dien bedreigd met sancties wanneer niet aan zijn verzoek werd tegemoet gekomen.

Het Hof van Cassatie is het niet eens met de houding van de administratie. Het Hof is van mening dat de belastingplichtige niet kan worden verplicht om boeken of bescheiden aan de administratie te bezorgen. Deze verplichting blijkt niet uit de hierboven vermelde wetsartikelen. Het staat de administratie wel vrij om de belastingplichtige te verzoeken om daartoe op vrijwillige basis over te gaan, doch dit veronderstelt dat dit niet gebeurt onder dreiging van sancties.

Cass. 21 november 2014

Bestuurders van VZW naar de strafrechter !

Luc STOLLE

Een VZW is onderworpen aan de Ven.B. Zij is er dus ook toe gehouden om jaarlijks een aangifte in de Ven.B. in te dienen (artikel 305 WIB/92). Wanneer het niet-indienen van die aangifte het gevolg is van bedrieglijk opzet of het oogmerk om te schaden, is de niet-aangifte zelfs strafbaar op grond van artikel 449 WIB/92. De straffen zijn niet mis: een gevangenisstraf van 8 dagen tot 2 jaar en een geldboete van 250 EUR tot 500.000 EUR of één van die straffen alleen. Het strafbaar feit kan trouwens niet alleen worden toegerekend aan de VZW zelf, maar ook aan de natuurlijke personen door wie de vereniging handelt (zeg maar: haar bestuurders).

Voor de strafrechtbank wierpen de bestuurders

op dat de inkomsten van de VZW weliswaar aan hen waren uitgekeerd doch dat zij, in het raam van een fiscale regularisatieprocedure, op die inkomsten in de PB werden belast en de aldus verschuldigde belasting, met inbegrip van een belastingverhoging, netjes hadden betaald.

Deze verdediging doet, aldus het Hof van Cassatie, de op de VZW rustende aangifteplicht in de Ven.B. niet verdwijnen, net zomin als de daaruit voortvloeiende strafbaarheid van de VZW en de natuurlijke personen door wie de VZW handelde. Het Hof van Cassatie bevestigt dan ook de strafrechtelijke veroordeling van de VZW en haar bestuurders.

Cass. 17 februari 2015

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
 Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
 Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
 Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
 Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
 Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>

MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Hungary, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com